

FINANSMINISTERIET

Budgetdepartementet

Ad spørgsmål 6-7 vedrørende L 178 om forslag til lov om privatisering af Statsanstalten for Livsforsikring*Spørgsmål 6:*

Er al indtjent bonus tilskrevet forsikringstagerne?

Svar:

Som det fremgår af betænkningen om privatisering af Statsanstalten for Livsforsikring, er det sædvanlige mønster for livsforsikringselskaber, at der ved tegning af forsikringer budgetteres med et overskud eller en bonus, hvis størrelse bl.a. beror på den fastsatte grundlagsrente, dødelighed, invaliditetshyppighed etc.

Finanstilsynet godkender det bonusregulativ, der fastlægger reglerne for fordelingen af bonus til de forsikrede. Når bonus først er tilskrevet den enkelte forsikringstagers depot, kan den ikke fraføres dette depot. Den således tilskrevne bonus er optaget i forsikringsfonden, som i regnskabet for 1988 er opgjort til 43,7 mia. kr.

De forsikredes kapital består dels af den nævnte forsikringsfond og dels af en bonusudligningsfond på 0,3 mia. kr., hvis formål er at udjævne forskelle mellem den depotrente, der forud er fastsat for det enkelte år, og den efterfølgende konstaterede faktiske indtjening. Fondens midler kan ikke fraføres de forsikredes kapital. Den er reserveret til bonus til forsikringstagerne, men er endnu ikke fordelt til den enkelte forsikringstagers depot.

Ud over de forsikredes kapital, som er opført som en gældspost (fremmedkapital), er der i Statsanstalten en egenkapital på 2,4 mia. kr.

De 2,3 mia. kr. af de 2,4 mia. kr. er placeret i bundne reserver. Der er tale om sikkerhedsfonden på 1,3 mia. kr. og realisationsfonden på 1 mia. kr.

Der kan ikke til ugunst for forsikringstagerne fraføres midler fra sikkerhedsfonden, hvis formål bl.a. er at styrke de forsikringstekniske re-

server. Fondén er en del af de reserver, der skal være til stede for at opfylde lovgivningens krav til reserver.

Realisationsfonden opsamler gevinster eller tab ved salg af realrenteafgiftspligtige værdipapirer, og 20 pct. af fondens ultimosaldo overføres årlig til resultatopgørelsen. Denne fonds anvendelse er således også lovbestemt.

Tilbage er i 1988-regnskabet dermed kun egentlig frie reserver på 133 mio. kr., hvis anvendelse ikke er bundet af lovgivningens bestemmelser. Statsanstaltens nuværende bestyrelse vil ved regnskabsaflæggelsen for 1989 kunne tage stilling til, hvilke fonde disse reserver skal henføres til, således at de kan komme forsikringstagerne til gode.

Ud over de anførte bogførte 2,4 mia. kr. i egenkapital er der som nævnt i Statsanstaltens beretning for 1988 såkaldte skjulte reserver på 8,7 mia. kr. De fremkommer ved forskel mellem bogførte værdier og markedsværdier af aktiver og kan derfor svinge fra år til år.

Størstedelen heraf vedrører obligationer. Dette beløb fremkommer som forskellen mellem den lovgivningsmæssigt (lov om forsikringsvirksomhed) fastsatte matematiske kurs og handelsværdien. Kursen er altså lovbestemt.

Den eneste måde, hvorpå man her og nu kan overføre den »skjulte« værdi til de forsikredes kapital, ville være ved at realisere obligationerne. Når det ikke er sket, skyldes det, som det fremgår af Statsanstaltens beretning, at det vil udløse en realrenteafgift her og nu til ugunst for forsikringstagerne.

Kursgevinsterne m.v. vil efterhånden, som de realiseres, indgå løbende som finansindtægter i resultatopgørelsen. Disse kursgevinster er allerede taget med i betragtning ved udarbejdelsen af bonusprognoserne. Det vil derfor for at sikre de berettigede bonusforventninger ved